

Sygn. akt XIII W 4820/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2014 r.

Sąd Rejonowy w Białymstoku w XIII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Marcin Kęska

Protokolant: Artur Jocz – Borowski

w obecności oskarżyciela publicznego A. K.

po rozpoznaniu w dniu 17.10.2014 r. sprawy:

P. M. (1), syna J. i H. z domu N.,

urodz. (...) w B.,

obwinionego o to, że:

I. w dniu 13 lutego 2014 roku około godziny 18.30 w B. na ulicy (...) na terenie giełdy samochodowej bez wymaganej rejestracji posiadał przy sobie niebezpieczne narzędzie w postaci pałki drewnianej imitującej kij bejsbolowy, którego użycie zagrażać może życiu lub zdrowiu,

tj. o czyn z art. 51 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 21.05.1999 r. o broni i amunicji;

II. w dniu 13 lutego 2014 roku około godziny 18.30 w B. na ulicy (...) na terenie giełdy samochodowej w miejscu publicznym posiadał przy sobie niebezpieczny przedmiot w postaci pałki drewnianej imitującej kij bejsbolowy a okoliczności jego posiadania wskazywały na zamiar użycia go w celu popełnienia przestępstwa,

tj. o czyn z art. 50a § 1 kw.

I. Obwinionego P. M. (1) uznaje za winnego popełnienia tego, że w nieustalonym okresie do dnia 13 lutego 2014 r. w B. nie dopełnił obowiązku rejestracji broni w postaci pałki drewnianej imitującej kij bejsbolowy, tj. czynu z art. 51 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 21.05.1999 r. o broni i amunicji, i za czyn tak przypisany na podstawie art. 51 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 21.05.1999 r. o broni i amunicji w zw. z art. 39 § 1 i 2 kw orzeka wobec niego karę nagany.

II. Obwinionego uniewinnia od popełnienia czynu II.

III. Na mocy art. 51 ust. 4 ustawy z dnia 21.05.1999 r. o broni i amunicji orzeka przepadek dowodu rzeczowego zapisanego w wykazie nr 67/14 pod pozycją 1 na karcie 21 akt sprawy.

IV. Zwalnia obwinionego od ponoszenia kosztów postępowania.

Sygn. akt XIII W 4820/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego i ujawnionego w toku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

W bliżej nieustalonym czasie P. M. (1) wszedł w posiadanie drewnianej pałki o długości ok. 60 cm przypominającej swoim kształtem i wyglądem kij bejsbolowy.

W dniu 13 lutego 2014 r. w godzinach popołudniowych P. M. (1), kierujący samochodem osobowym marki S. o nr rej. (...), spotkał się z Ł. D. oraz A. G.. Wraz z nimi udał się na ulicę (...) w B. na teren giełdy samochodowej. W bagażniku pojazdu, którym kierował P. M. (1), znajdowała się m.in. ww. drewniana pałka imitująca kij bejsbolowy, co do której nie dopełnił on obowiązku rejestracji we właściwym organie.

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o: notatki służbowe (k. 1 i 2), protokół zatrzymania rzeczy (k. 3 – 5), protokół oględzin rzeczy ze zdjęciem (k. 18 – 19), zeznania świadków D. N. (k. 9v. i 49) Ł. D. (k. 7v. – 8v. i 50) i A. G. (k. 6v. i 50), a także częściowo wyjaśnienia obwinionego P. M. (1) (k. 48).

Obwiniony P. M. (1) (k. 48) nie przyznał do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, iż faktycznie posiadał pałkę imitującą kij bejsbolowy, ale nie miał zamiaru użyć jej w celu popełnienia przestępstwa. Podał, iż jego brat dostał ten kij jako prezent na 18 urodziny. Następnie kij został włożony do bagażnika samochodu i od kilku lat leżał tam nieużywany. Wskazał, iż samochód głównie użytkuje jego ojciec, który zapewne wiedział, że w bagażniku znajduje się pałka. Stwierdził, że zapomniał, iż w bagażniku znajduje się pałka oraz nie wiedział o obowiązku jej rejestracji.

Sąd zważył, co następuje:

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wątpliwości nie budził fakt posiadania przez obwinionego P. M. w dniu 13 lutego 2014 r. około godziny 18.30 w B. na ulicy (...) na terenie giełdy samochodowej pałki drewnianej imitującej kij bejsbolowy. Przekonują o tym przede wszystkim ustalenia poczynione na miejscu zdarzenia – vide notatki służbowe (k. 1 i 2), protokół zatrzymania rzeczy (k. 3 – 5), a także protokół oględzin rzeczy (k. 18 – 19).

Powyższe znajduje także potwierdzenie w zeznaniach świadków D. N. (k. 9v. i 49) Ł. D. (k. 7v. – 8v. i 50) i A. G. (k. 6v. i 50). W ocenie Sądu brak jest w sprawie jakichkolwiek podstaw, by zeznaniom ww. świadków odmówić przymiotu prawdziwości, tym bardziej, że treść zeznań każdego z nich co do głównych okoliczności zdarzenia znajduje potwierdzenie w wyjaśnieniach samego obwinionego.

Choć obwiniony P. M. (1) (k. 48) zanegował sprawstwo zarzucanych mu czynów, to jednak z jego wypowiedzi jednoznacznie wynikało, iż posiadał on niezarejestrowaną broń w postaci drewnianej pałki. Nie zgłosił jej do rejestracji, gdyż zapomniał, że znajduje się ona w bagażniku samochodu oraz nie wiedział, że istnieje taki obowiązek. W ocenie Sądu brak jest podstaw do podważania wiarygodności jego wyjaśnień w tym zakresie.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 21.05.1999 r. o broni i amunicji do kategorii broni zaliczono m.in. broń białą w postaci pałek wykonanych z drewna lub innego ciężkiego i twardego materiału imitujących kij bejsbolowy. Protokół oględzin wraz ze zdjęciem przedmiotowej pałki przekonywał, iż jest ona bronią określona w powołanym przepisie. Z kolei w myśl art. 13 ust. 1 ww. ustawy nabywca broni jest obowiązany zgłosić ją do rejestracji w ciągu 5 dni od dnia nabycia. W realiach przedmiotowej sprawy oczywistym zatem jest, iż ww. przedmiot, posiadany przez obwinionego, podlegał obowiązkowi zgłoszenia do rejestracji właściwemu organowi. Zauważmy tu, że zgodnie z zeznaniami funkcjonariusza Policji D. N. P. M. podczas kontroli jednoznacznie oświadczył, że pałka stanowi jego własność. Część jego tłumaczeń w tym zakresie przed Sądem należało zatem uznać jedynie za przyjętą linię obrony, której nie można było podzielić.

Mając na uwadze powyższe wskazać należy, iż zarówno wina, jak i okoliczności popełnienia przez obwinionego czynu dotyczącego niezgłoszenia przedmiotowej pałki do rejestracji nie budziły żadnych wątpliwości. Będąc bowiem właścicielem ww. broni nie dopełnił do przedmiotowego dnia kontroli ustawowego obowiązku. Brak jego świadomości w żaden sposób nie ekskułpował obwinionego. Analizując zebrany w sprawie materiał dowody (notatki urzędowe, protokoły z czynności postępowania, zeznania świadków i wyjaśnienia obwinionego) Sąd stwierdził, iż swoim zachowaniem obwiniony wypełnił więc znamiona wykroczenia z art. 51 ust. 2 pkt 1 ustawy o broni i amunicji.

Odpowiedzialność za „posiadanie broni bez wymaganej rejestracji” przewiduje również art. 51 ust. 1 ustawy o broni i amunicji, przy czym chodzi w nim jednoznacznie o posiadanie broni pneumatycznej, do kategorii której nie zalicza się drewniana pałka imitująca kij bejsbolowy. W realiach przedmiotowej sprawy, obwinionemu można zatem przypisać jedynie sprawstwo wykroczenia polegającego na niedopełnieniu obowiązku rejestracji drewnianej pałki jako broni. Dlatego też Sąd zmienił opis czynu w pkt I doprecyzowując go zgodnie z poczynionymi ustaleniami, uwzględniając treść obowiązujących w tej materii przepisów. Kwestie zagrożenia przy ewentualnym użyciu takiego przedmiotu, powołane przez oskarżyciela publicznego w zarzucie z wniosku o ukaranie (zawarte przez ustawodawcę w art. 51 ust. 1 ww. ustawy), były tu bez znaczenia.

Odnosząc się natomiast do czynu zarzucanego obwinionemu P. M. (1) w pkt II wniosku o ukaranie stwierdzić należy, iż odpowiedzialność za popełnienie wykroczenia z art. 50a § 1 kw zachodzi w przypadku posiadania w miejscu publicznym noża, maczety lub innego podobnie niebezpiecznego przedmiotu, w okolicznościach wskazujących na zamiar użycia tego przedmiotu w celu popełnienia przestępstwa. Istotnym jednak jest, iż jako „inny podobnie niebezpieczny przedmiot” należy rozumieć taką rzecz, która ze względu na swoje cechy i właściwości jest podobnie niebezpieczna jak wprost wskazane w tym przepisie nóż bądź maczeta. Drewniana pałka ujawniona u obwinionego jest przedmiotem twardym i tęnym. Jakkolwiek, użyta w niewłaściwy sposób (np. w bójce) – może wywołać poważne skutki dla zdrowia i życia człowieka, to jednak nie jest w żaden sposób przedmiotem podobnie niebezpiecznym jak nóż czy maczeta. Uwzględniając bowiem jej sposób wykonania tak bardzo różni się ona w swoich obiektywnych właściwościach oraz przeznaczeniu od noża i maczety, że można jednoznacznie wykluczać ją z kategorii pojęcia "innego podobnie niebezpiecznego przedmiotu", wyrażającego znamię wykroczenia z art. 50a § 1 kw.

W świetle powyższego wobec stwierdzenia, że czyn obwinionego zarzucony mu w pkt II nie zawiera znamion czynu zabronionego, na podstawie art. 5 § 1 pkt 2 kpw w zw. z art. 62 § 3 kpw, należało obwinionego od jego popełnienia uniewinnić.

Rozstrzygając w przedmiocie kary za czyn z art. 51 ust. 2 pkt 1 ustawy o broni i amunicji Sąd uznał za zasadne wobec obwinionego zastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary na podstawie art. 39 § 1 i 2 kw. W niniejszej sprawie zostały spełnione przesłanki do zastosowania tej instytucji. Ze względu na rodzaj i charakter naruszanego dobra, rozmiar wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu oraz właściwości i warunki osobiste sprawcy należało uznać, iż mamy do czynienia z wypadkiem zasługującym na szczególne uwzględnienie. Nie ulega wątpliwości, iż obwiniony nie zgłaszając broni – drewnianej pałki – do rejestracji zachował się w sposób niezgodny z nałożonym przepisami obowiązkiem. Nie stwierdzono by jego zachowanie miało jakiegokolwiek negatywne następstwa i spowodowało zagrożenie dla jakichkolwiek dóbr chronionych innych osób. Wiedza o wynikającym z przepisów obowiązku rejestracji tego typu broni (inaczej jak kwestia pozwolenia na broń palna i podobną) też nie jest powszechna i choć nie powoduje to uniknięcia odpowiedzialności to jednak należało to uwzględnić. Obwiniony jest sprawcą młodym, w chwili czynu nie był wcześniej karany. Powyższe okoliczności dawały podstawy uznania, że wymierzenie wobec niego kary przewidzianej w sankcji naruszonego przepisu, nawet w jej dolnych granicach, byłoby niesłuszne. Zdaniem Sądu wymierzona obwinionemu kara nagany stanowić będzie adekwatną reakcją do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu i stopnia jego zawinienia. Tak orzeczona kara spełni swoje cele zarówno w zakresie prewencji ogólnej, jak i indywidualnej wobec sprawcy. Powstrzyma go od popełnienia kolejnych tego rodzaju wykroczeń w przyszłości.

Sąd uznał jednak, iż okoliczności niniejszej sprawy uzasadniają orzeczenie przepadku zatrzymanej broni. W związku z tym na podstawie art. 51 ust. 4 ustawy z dnia 21.05.1999 r. o broni i amunicji orzekł przepadek dowodu rzeczowego zapisanego w wykazie nr 67/14 pod pozycją 1 na karcie 21 akt sprawy.

Na podstawie art. 119 kpsw w zw. z art. 624 § 1 kpk sąd zwolnił obwinionego od kosztów postępowania z uwagi na jego sytuację materialną. Nie ma on własnych dochodów i majątku, pozostaje na utrzymaniu rodziców.

SSR Marcin Kęska